

862.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 października 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczaniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) oraz art. 4 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość kaucji, ustalonej w pkt. a) art. 4 rozporządzenia z dnia 6 października 1920 roku w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686), powiększa się do dziesięciu milionów marek polskich.

§ 2. Wysokość kaucji ustalonej w pkt. b) art. 4 rozporządzenia, wymienionego w § 1, powiększa się do dwóch i pół miliona marek polskich.

§ 3. Wysokość kaucji ustalonej w art. 4, ustęp trzeci rozporządzenia, wymienionego w § 1, powiększa się do dwóch i pół miliona marek polskich.

§ 4. Termin do uzyskania przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne pozwoleń na załatwianie w urzędach celnych formalności celnych, określony w art. 16 (ustęp pierwszy) rozporządzenia, wymienionego w § 1, przedłuża się do dnia 1 stycznia 1923 r.

§ 5. Termin do załatwiania w urzędach celnych zleceń, przyjętych od stron przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne, które nie otrzymają pozwoleń na załatwianie w urzędach celnych formalności celnych, wskazany w art. 16 (ustęp drugi) rozporządzenia, wymienionego w § 1, przedłuża się do dnia 1 marca 1923 r.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

863.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 października 1922 r.

o zamknięciu subskrypcji na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 roku w przedmiocie wypuszczenia 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. № 25 poz. 152), zarządza się co następuje:

§ 1. Zapisy na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 zamyka się w dniu 31 grudnia 1922 roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

864.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 października 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 850) o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 10.000 mk. (dziesięć tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- a) w miodzie sztucznym na 70%;
- b) w cukierkach nienadziejanych i karmelkach na 60%;
- c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nienadziejanych na 40%;
- d) w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1922 r. zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1922:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej;
- b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie
- c) na obszarze b. zaboru pruskiego w kontroli skarbowej, w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1) znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w transporcie ma odbiorca

w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wносить w trzech równo-brzmiących egzemplarzach podając w niem:

- a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach;
- b) gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich;
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru;
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od zgłoszonego zapasu, wypisuje na wszystkich trzech egzemplarzach numer bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych (inspektoratowi skarbowemu), a trzeci przedkłada w drodze służbowej przełożonej izbie skarbowej po uwidocznieniu na nim dokładnej daty zapłacenia podatku z podaniem numeru kwitu.

§ 8. Kontrola skarbowa przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8-miu dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1922 r.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonymi po 1% miesięcznie od dnia zapłaty.

§ 10. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (inspektoraty skarbowe) uprawnione są do odroczenia na przeciąg jednego miesiąca zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

865.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 października 1922 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów, jakoteż w sprawie nowego ustalenia wysokości zysku monopolowego i rabatu dla sprzedawców.

Na mocy ustawy z dnia 1-go czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1-go listopada 1922 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w rządowych fabrykach tytoniu:

I. Cygara.

	Mk.	350	za 1 sztukę
Havana	"	280	" " "
Belweder	"	250	" " "
Wawel	"	220	" " "
Britanica	"	180	" " "
Trabuco	"	150	" " "
Kuba	"	120	" " "
Portorico	"	100	" " "
Mieszane zagraniczne	"	80	" " "
Cygarillos	"	80	" " "

II. Papierosy.

	Mk.	60	za 1 sztukę
Sfinks	"	55	" " "
Dames	"	55	" " "
Kedyw (i Kalif)	"	50	" " "
Egipskie	"	35	" " "
Klub	"	35	" " "
Sejmowe	"	30	" " "
Prezydent	"	30	" " "
Damskie	"	25	" " "
Farys	"	25	" " "
Emir	"	30	" " "
Pogoń	"	30	" " "
Sport	"	30	" " "
Warszawskie	"	20	" " "
Syrena	"	20	" " "
Wisła	"	15	" " "
Wanda	"	15	" " "

III. Tytonie do papierosów.

	Mk.	60.000	za 1 kilogram
Kir	"	50.000	" " "
Ksanti	"	40.000	" " "
Najprzedn. Sułtański	"	35.000	" " "
" Macedoński	"	30.000	" " "
" Turecki	"	25.000	" " "
Przedni Turecki	"	20.000	" " "
Średni Turecki	"	16.000	" " "
Kresowy	"	16.000	" " "

IV. Tytonie do fajki.

	Mk.	10.000	za 1 kilogram
Przedni fajkowy	"	8.000	" " "
Zwyczajny fajkowy	"	8.000	" " "

§ 2. Począwszy od 1-go listopada 1922 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży